

Hej stævningsslaug.

Hermed en julehilsen fra Boserup

19/12 2020

Det er en fornøjelse at opleve den inspirerende opbakning og de gode mellemresultater i stævningsskoven. Vi har haft flere fine fælles arbejdsdage derude, og jeg har selv været forbi engang imellem.

Den første søndag i november nåede vi ganske langt med hvad man passende kan kalde parcel 4 (hvis man regner nr 1 som den sydøstligste, som laugets faktisk ikke har stævnet, men til gengæld slået fint med le og revet til store bunker der må være gode gemmesteder til små dyr, men som det også er værd at overveje om vi ikke skulle få lov til at brænde af enten i et stort bål, der senere kan blive en stor brandplet med interessante brandpletsvampe, eller et langvarigt bål, der med tiden kan blive en mindre brandplet. Dét er bare én af de ting, man kan overveje, og som Naturstyrelsen i givet fald skal beslutte.).

Den første søndag i februar (7/2) kan vi derfor nok ret nemt nå at blive færdige, og får nok altså tid til noget andet.

(Det ku fx være at brænde bunker fra parcel 1 af, hvis vi må og vil, men det ku også være andet.)

Skyggekorset giver et indtryk af terrænet, vi arbejder i. Jeg har markeret cirka, hvor vore parceller er, og hele det områdesom Teknisk Skole før stævned.

Reelt er det svært at se arealet nu for gravhøjen som noget, der ligner en stævningsskov. Der er næsten ingen hasler, og det sydøstligste har store spredte vedbendklædte træer med en skovbund mest af græs. Længere nu-på er der ret massive ær-befængninger.

Måske er det mest fornuftigt at nøjes med at køre "vores" s-ø for gravhøjen i rotation på ca 7-8 år (træer vokser hurtigt i den rige muld og lune klima med

lang vækstsæson), og drive det øvrige på anden måde.

Efter min mening bør man gå hårdt til æren i nu, for den truer den udpegede "anden biodiversitetsskov" som området indgår i. Men det bestemmer Miljøstyrelsen selvfølgelig.

Det skal dog ikke hindre at vi eventuelt bruger noget overskydende tid d 7/2 på at overveje og ideudvikle derovre. Eller måske foregribe noget ærbekæmpelse.

Jeg har fået mulighed for at bruge en del tid i stævningskoven denne vinter.

Især til lige netop ærbekæmpelse - men henne i den sydøstlige del, hvor de ikke er nær så dominerende -endnu!- men hvor mange af planterne endnu er små nok til at kunne extracteres. De andre har vi andre metoder til!

Hovedmetoden er ringbarkning, der er kendt for at kunne aflive dem i løbet af måske 3-5 år. Fælder man dem, sker det uvægerligt at de skyder igen fra stødet eller den eventuelle høje stub. Så har man balladen: Så vil det ingen ende tage. Jo, man kan selvfølgelig følge op og følge op og følge op med at slå skuddene af. Tilsidst må de vel dø af udmattelse. Men der er meget ekstraarbejde indbygget i det.

Ringbarkning har en anden ulempe: Under den udtrukne dødsproces kan masser af frø blive modne, og skal på en eller anden måde hindres i at blive til ny tæt ærbevoksning.

Jeg var lige i skoven igår, og fik en ide:

Hvis man ringbarker dem nu (eller allerede har gjort det), og så når de **både har blomstret og foldet blade ud - og SÅ fælder dem** et stykke over ringbarkningen, lige når de har brugt masser af saft og energi fra rod-lageret, og inden de når at fotosyntetisere ret meget påny.

Det må fuglene finde sig i - og det gør de nok gerne, for heller ikke til fuglereder er ær særligt fremragende. Der er mange fine kirsebær, elme, ege og aske istedet - og lidt andre arter.

Det må jo svække ærerne en hel del og kan måske afkorte deres lidelser. Og ikke mindst kan man **faktisk nå de skud, de måtte nå at sætte, og kappe dem efterhånden.** + allerikkemindst får de **ikke en chance** for at producere frø i slutfasen!

Udtyndingskniven er også god til at ringbarke. Det er sivævet, som ligger yderst, der skal væk. Men Karvævet, der ligger lige indenfor skal bevares. Sådan kan røddernes resurser udtømmes via karrene, der fører saft og minealer op - uden at blive genfyldt med kulhydrat fra fotosyntesen.

På en forholdsvis ung ær hang barken i trævler omtrent som lametta.

Farveforskel ikke pga lys og skygge, men lynhurtig mørkfarvning.

Et aber dabej kan måske være at fældningen lissom modvirker ringbarkningen? Ringbarkning "snyder" jo træet til at spilde energi og væske på at producere top, mens der ikke kommer glukose retur til roden. Så der tilsidst ikke er mere. Men når ær ikke laver rodsrud og de høje stubbe stadig laver skud, der stadig bliver hugget af med økse eller udtyndings-

kniv, så virker det vel alligevel. Og selvom de små skud slet ikke kan lave tilnærmelsesvist det samme resursetræk som en stor krone, så har man jo dog også fjernet en masse materiale og afskåret en masse blade, så måske går det nogenlunde lige op? Og de mange små sår fra kappede skud må jo også øge infektionsraten, selvom ikke engang fungaen er synderligt interesseret i ær (kap gerne lidt ind i bark og stamme).

Ved nogle af jer eventuelt noget konkret om det? Ellers tænker jeg at prøve det af - og bede **Henrik** (skovløberen) om at vi gør det samme med de -såvidt jeg har set 3- større frøkilder, der er markeret lidt sydvest for gravhøjen. Altså ringbarker dem nu - og venter med at fælde dem -over ringen- til lidt efter løvspring.

Det vil ikke se specielt afvigende ud i Boserup denne vinter, hvor der i forvejen bliver begået meget godt "hærværk" for biodiversitetens skyld.

https://naturstyrelsen.dk/lokale-enheder/lokale-nyheder/2020/december/msj_veteranisering-i-boserup-skov/ (scroll lidt ned)

Jeg gik igennem den sydøstlige ("vores") del igår og ledte efter ær. Bortset fra nogle få allerede ringbarkede fandt jeg kun nogle henne i hvad der vel kan blive parcel 7 eller 8, såvidt mit øjemål rækker. Jeg ringbarkede 4 nærved vejen (og efterlod 1 (mindst?)). Og rensede en del høje stubbe for skud; også nogle ringbarkede, der havde sat nye skud under ringen. Andre dage i december har jeg extractigeret, og selvom der er nogle ret tætte krat nær gravhøjen er jeg optimistisk for at vi kan holde de 7-8 parceller fri. - Det nordvestlige er en noget anden historie, og det er store dele af den øvrige skov også. Flere steder er det som at gå tur i en bakke karse. Hvis de bliver 1-2 m høje kan man ikke længere gå der.

I øvrigt kan jeg berette at der nu er kommet fløjlsfod (på elm) derude, og at nogle af haslerne stadig har grønne blade. Og rakler.

*Glædelig jul fra Sjørn med besked derudefra,
at det endnu ikke er begyndt at lysne dag for dag.....*

